

L'assemblea d'ERC-Mallorca decidirà properament la proposta de la direcció d'entrar al Bloc.

ERC pot reforçar el Bloc

Les converses entre les direccions del Bloc –PSM, EU i Verds– i ERC-Mallorca han fructificat. Els independentistes han acceptat finalment formar part de la coalició mallorquina d'esquerra i nacionalista per a les eleccions del proper 27 de maig. Ara cal que l'assemblea insular d'ERC ratifiqui la incorporació. Cal recordar que el passat mes d'octubre la mateixa assemblea decidí per una ampla majoria –del 80% dels presents– la no-incorporació al Bloc, a proposta de la direcció, perquè consideraren que era una coalició liderada per una formació espanyola, EU, que no tenia cap més objectiu que impulsar el federalisme renunciant al sobiranisme. El canvi d'opinió radical ha estat possible sobretot per dos motius. Un, la intervenció de la direcció central d'ERC, que ha jugat fort a favor que la secció mallorquina rectificqués la decisió. Dos, perquè els partits que crearen el Bloc han ofert llocs millors a les candidatures, si bé no de sortida segura.

ERC ocuparà, segons les informacions aparegudes a la premsa local, el quart lloc a la candidatura a l'Ajuntament de Palma –que ocuparà una persona independent–, el sisè al Parlament per Mallorca i el quart al Consell Insular mallorquí. Segons totes les previsions de possibles resultats del Bloc, cap d'aquests llocs de les llistes té assegurada l'entrada a les institucions. Aquestes previsions es basen en l'extrapolació dels resultats obtinguts per separat per cada formació el 2003 i per l'aliança de les quatre forces en

les eleccions generals del 2004 (Progressistes) a un escenari teòric per al proper 27 maig determinat per una participació igual o semblant a la de fa quatre anys. El resultat d'aquesta anàlisi és que el Bloc obtindrà tres escons en cada institució. Tot i ser molt arriscat fer aquestes previsions, les direccions de tots els partits del Bloc, si bé només ho reconeixen en privat, donen aquests resultats com els més probables.

Si l'assemblea d'ERC accepta finalment l'entrada al Bloc, els candidats al Consell Insular de Mallorca ja previstos –tant de la coalició com del partit republicà– experimentaran canvis. Gabriel Barceló, secretari general del PSM, que havia de ser cap de llista al Parlament i al Consell, renunciarà a ser present a la llista insular que encapçalà la seva companya de partit Joana Lluïsa Mascaró. Els Verds hauran d'acceptar baixar del quart al cinquè lloc per deixar pas al president d'ERC-Balears, Joan Lladó. A l'Ajuntament de la capital els canvis no tenen importància perquè el lloc d'ERC, el sisè, no té cap possibilitat d'accedir al Consistori; la llista municipal és encapçalada per Eberhard Grosske, d'EU, seguit de Nanda Ramon, del PSM, i d'Antoni Esteva, d'Els Verds. Al Parlament tampoc no es mourà res del que estava previst en els llocs de sortida: número 1, Gabriel Barceló, del PSM; número 2, Joana Lluïsa Mascaró, del PSM –que compaginarà els dos llocs de candidata: aquest i cap de llista al Consell–; número 3, Miquel Àngel Llauger, d'Els Verds; mentre que el número 4 és per a EU, el número 5 per al PSM i el 6 per a ERC.

Importància del Bloc. Si es confirma que ERC entra al Bloc, tot el vot d'esquerra al marge del PSOE i tot el nacionalista a més d'UM a Mallorca es concentrarà sota les sigles d'aquesta coalició. Això és molt important perquè en teoria evitarà que es “perdin” sufragis, és a dir, que vagin a forces que no obtenen representació. La dispersió de l'esquerra i del naciona-

MIQUEL PINYERAS

lisme ha estat tradicionalment la gran aliada del PP. En efecte, els conservadors són sempre beneficiats a Mallorca per l'aplicació de la llei d'Hondt per un doble motiu: pel seu enorme pes electoral –és el més votat–, i perquè en dispersar-se els vots progressistes entre ofertes diferents, sempre quedaven alguns milers de vots sense representació que al capdavall permetien que el PP pogués sumar algun dels últims escons que es reparteixen gràcies als quocients més petits. El 27 de maig aquest últim factor adquireix una importància enorme.

Les illes trien al Parlament un nombre molt diferent d'escons: Mallorca, 33; Eivissa, 12; Menorca, 13, i Formentera, 1. Total: 59 escons. La majoria absoluta està en els 30 diputats. Just el nombre que té el PP actualment. Una vegada que s'ha fet la coalició PSOE-Eivissa pel Canvi, a Eivissa el PP està obligat a guanyar per més del 10% dels vots –com va fer al 2003– a l'aliança progressista. Si no,

La incorporació d'ERC-Illes, liderada per Joan Lladó (a l'esquerra), al Bloc que presenta Gabriel Barceló (a la dreta) —secretari general del PSM— com a número 1 de la llista autonòmica, seria una molt mala notícia per al PP.

Si es confirma que ERC entra al Bloc, tot el vot d'esquerra al marge del PSOE i tot el nacionalista, excepte UM, es concentrarà sota les sigles d'aquesta coalició

perdrà un diputat. Tenint en compte l'agitació social per les autopistes, és factible que el perdi. Deixant de banda Formentera —on el cens electoral, uns 5.000 electors, fa impossible saber *a priori* què pot passar—, si el PP perd un escó per Eivissa només el podria recuperar a Mallorca. Perquè a Menorca és molt improbable que es produeixin canvis en la representació; de fet, cap partit no ho preveu. Així, doncs, és a l'illa gran on els conservadors tenen dipositades les seves esperances. Aquesta anàlisi és la que fan tots els partits, inclòs el PP, com han reconegut a aquest setmanari en converses informals.

Si no s'hagués fet el Bloc, els conservadors haurien tingut expectatives serioses de sumar un diputat per Mallorca. EU-Verds va fer el 5,5% dels vots el 2003, amb dos escons. El PSM obtingué el 9% i tres diputats. Anant per separat era gairebé segur que perdrien tres escons entre ambdues formacions. Per l'aplicació de la llei d'Hondt, el PP, com a força més votada, se n'hauria emportat un gràcies a l'últim quocient: majoria absoluta. Fins i tot amb el Bloc reduït a PSM-EU-Verds i amb ERC fora, les expectatives conservadores haurien estat bones, en especial si els republicans haguessin pactat amb Entesa (els ex

del PSM) una coalició estrictament nacionalista, tal com va estar a punt de fer. Perquè és obvi que ERC i Entesa —que no es presentarà a les eleccions autonòmiques— tindrien com a objectiu disputar el mateix vot al Bloc. En canvi, l'existència del Bloc complet fa molt més improbable un escenari favorable al PP. Com que el Bloc concentra tot el vot que el 2003 anava dispers, assegura un nivell de sufragis que permet obtenir almenys 3 escons a Mallorca, amb la qual cosa les probabilitats que el PP assoleixi el desitjat dissetè diputat per l'illa disminueixen considerablement molt, i alhora fa bastant difícil que els conservadors mantinguin els 15 escons —que donen la majoria absoluta— a Palma.

Per descomptat, no hi ha res que es pugui donar per fet abans que els ciutadans votin, però no hi ha dubte que si finalment ERC reforça el Bloc serà una molt mala notícia per al PP.

Miquel Payeras